

एलियाह - नम्बर दश

Jeff Pippenger

2023-10-13

१८५६

मिलेराइट आन्दोलनलाई यशैया अध्याय सातमा इ.पू. ७४२ मा आरम्भ भएको पैसट्टी-वर्षीय भविष्यवाणीमार्फत प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। यशैयाको इतिहासमा घटित ती पैसट्टी वर्षहरूले सन् १७९८ देखि १८६३ सम्मका पैसट्टी वर्षहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्। अल्फा र ओमेगाले सधैं आरम्भसँगै अन्तलाई चित्रित गर्नेछन्। यो पैसट्टी-वर्षीय भविष्यवाणीले इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूविरुद्धको “सात पटक” को श्रापलाई चिह्नित गर्दछ। उत्तरी राज्यविरुद्धको पहिलो “सात पटक” इ.पू. ७२३ मा आरम्भ भयो, जब यशैयाले राजा आहाजलाई त्यो भविष्यवाणी प्रस्तुत गरेको उन्नाइस वर्षपछि। दक्षिणी राज्यविरुद्धको अन्तिम “सात पटक” पैसट्टी वर्षको अन्त्यमा, इ.पू. ६०७ मा, आरम्भ भयो।

एफ्राइमविरुद्धको सात पटकको पहिलो श्राप १७९८ मा समाप्त भयो, जुन अन्तको समय थियो, जब दानियलका अध्याय आठ र नौमा उल्लिखित उलै नदीको दर्शनको मोहर खोलियो। यसले भविष्यवाणीगत रूपमा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमन र मिलेराइट आन्दोलनको भविष्यवाणीगत आरम्भ दुवैलाई चिह्नित गर्‍यो। यहूदाविरुद्धको सात पटकको अन्तिम श्राप १८४४ मा समाप्त भयो, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमन थियो। उन्नाइस वर्षपछि १८६३ मा, भविष्यवाणीको आरम्भमा प्रतिनिधित्व गरिएका पैसट्टी वर्षहरूले मिलेराइट आन्दोलनको अन्त्य र लाओदिकियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीको आरम्भलाई चिह्नित गरे। १८६३ भन्दा सात वर्षअघि, १८५६ मा, जेम्स ह्वाइटले मिलेराइट आन्दोलन फिलाडेल्फियाको मण्डली रहन छोडेर लाओदिकियाको मण्डली बनेको थियो भनी पहिचान गर्न थाले। उनका नातिले, एलेन ह्वाइटको जीवनी लेख्दा, १८५६ को इतिहास र लाओदिकियाको सन्देशबारे लेख्छन्।

“लाओदिकीय सन्देश”

“सब्बाथ पालन गर्ने एडभेन्टिस्टहरूले यो धारणा ग्रहण गरेका थिए कि प्रकाश २ र ३ मा उल्लिखित सातवटा मण्डलीहरूका सन्देशहरूले शताब्दीदेखि शताब्दीसम्मको ख्रीष्टीय मण्डलीको अनुभवलाई चित्रण गरेका छन्। तिनीहरूको निष्कर्ष यो थियो कि लाओडिसियाको मण्डलीलाई दिइएको सन्देश तिनीहरूले त्यस बेला ‘नामधारी एडभेन्टिस्ट’ भनी सम्बोधन गर्नेहरूमा लागू हुन्थ्यो, अर्थात् ती जो सातौँ-दिनको सब्बाथलाई स्वीकार गरेका थिएनन्। अक्टोबर ९ को रिभ्युमा प्रकाशित एक संक्षिप्त सम्पादकीयमा, जेम्स ह्वाइटले केही विचारोत्तेजक प्रश्नहरू उठाए, जसको परिचय उनले यसो भन्दै गराएका थिए:”

“प्रश्न फेरि नयाँ रूपमा उठ्न थालेको छ, ‘हे पहेरेदार, रातको के समाचार छ?’ हाललाई, तिनले सम्बन्धित गर्ने विषयतर्फ ध्यानाकर्षण गराउन सोधिएका केही प्रश्नहरूका लागि मात्र स्थान छ। हामी विश्वास गर्छौं, पूर्ण उत्तर चाँडै नै दिइनेछ।—Review and Herald, Oct. 9, 1856.”

उनले सोधेका एघार प्रश्नहरूमध्ये छैटौँ प्रश्नले नै लाओडिसियावालाहरूमाथि ठीक निशाना लगायो।

“६. के लाओडिसियालीहरूको अवस्था (न तातो, न चिसो, तर मनतातो) तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको दाबी गर्नेहरूको समूहको अवस्थालाई यथोचित रूपमा चित्रण गर्दैन र?—उही स्रोत।”

“अन्तिम प्रश्नले यस विषयलाई प्रष्ट रूपमा उजागर गर्छ:

“११. यदि एक जातिको रूपमा हाम्रो अवस्था यही हो भने, के हामीसँग ‘सत्य साक्षी’-को ‘परामर्श’लाई ग्रहण नगरीकन परमेश्वरको अनुग्रहको आशा गर्ने कुनै वास्तविक आधार छ? म तिमीलाई सल्लाह दिन्छु कि तिमीहरूले

मबाट आगोमा खारिएको सुन किन, ताकि तिमीहरू धनी होओ; अनि सेतो वस्त्र किन, ताकि तिमीहरू पहिराइएका होओ, र तिमीहरूको नग्नताको लाज प्रकट नहोस्; अनि तिमीहरूका आँखामा अञ्जन लगाऊ, ताकि तिमीहरूले देख्न सको। जति जनालाई म प्रेम गर्छु, तिनीहरूलाई म हप्काउँछु र ताडना दिन्छु; यसकारण जोशीला होओ, र पश्चात्ताप गर। हेर, म ढोकामा उभिएको छु, र ढकढक्याउँछु; यदि कसैले मेरो स्वर सुन्यो, र ढोका खोल्नो भने, म त्यसकहाँ भित्र आउनेछु, र त्यससँग भोजन गर्नेछु, अनि त्यसले मसँग गर्नेछ। जसले विजय पाउँछ, उसलाई म आफ्नो सिंहासनमा मसँग बस्न दिनेछु, जसरी मैले पनि विजय पाएँ, र आफ्ना पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेँ। प्रकाश ३:१८-२१.—ऐजन।”

“यो स्पष्ट छ कि यस विषयको सत्यता जेम्स ह्वाइटको मनमा भर्खरै उदाउँदै थियो। Review को अर्को अङ्कमा त्यही शीर्षकअन्तर्गत सात मण्डलीहरूबारे सात-स्तम्भीय प्रस्तुति प्रकाशित भयो। आफ्नो प्रारम्भिक टिप्पणीमा उनले घोषणा गरे:”

“हामीले केही आधुनिक व्याख्याताहरूसँग यस कुरामा सहमत हुनुपर्छ कि यी सातवटा मण्डलीहरूलाई ख्रीष्टियन मण्डलीका सात अवस्थाहरूका प्रतिनिधि, समयका सात अवधिहरूमा, समग्र ख्रीष्टियन युगको सम्पूर्ण क्षेत्रलाई समेट्ने रूपमा बुझिनुपर्छ।—Ibid., Oct. 16, 1856.

“त्यसपछि उहाँले भविष्यवाणीलाई उठाउनुभयो, प्रत्येक मण्डलीलाई छुट्टाछुट्टै सम्हाल्दै। सातौँ, अर्थात् लाओडिसियाली मण्डलीमा आइपुग्दा, उहाँले घोषणा गर्नुभयो:”

हाम्रो जनसमुदायका लागि यस मण्डलीको यो शोकपूर्ण वर्णन कति नम्र तुल्याउने खालको छ। अनि के यो भयावह वर्णन हाम्रो वर्तमान अवस्थाको अत्यन्त पूर्ण चित्र होइन र? हो, यही हो; र लाओदिकेयाको मण्डलीलाई दिइएको यस भेदक गवाहीको बलबाट उम्किन खोज्नु कुनै काम लाग्ने छैन। प्रभुले हामीलाई यसलाई ग्रहण गर्न र यसबाट लाभ उठाउन सहायता गर्नु।—उही स्रोत।

“लाओदिकेयाको मण्डलीलाई उनले दुई स्तम्भ समर्पित गरेपछि, उनका समापन टिप्पणीहरूले एक शक्तिशाली आह्वान गरे:”

“प्रिय भाइहरू, हामीले संसार, शरीरको वाञ्छा, र शैतानलाई जित्नुपर्छ, नत्र परमेश्वरको राज्यमा हाम्रो कुनै अंश हुनेछैन.... यस कार्यलाई तुरुन्तै समाप्त, र विश्वासद्वारा पश्चात्तापी लाओडिसियाहरूलाई दिइएका कृपालु प्रतिज्ञाहरूलाई आफ्नो हकको रूपमा ग्रहण गर। प्रभुको नाममा उठ, र उहाँको धन्य नामको महिमाको निम्ति तिम्रो ज्योति चम्कन देओ।—Ibid.

“क्षेत्रबाट आएको प्रतिक्रिया अत्यन्तै विद्युतीय थियो। ओहायोबाट जी. डब्ल्यु. होल्टले अक्टोबर २० मा यसरी लेखे:

“हो, म विश्वास गर्छु कि हामी, जो परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वाससहित तेस्रो सन्देशमा छौं, यस भाषाले सम्बोधन गरेको मण्डली नै हौं; र हामीले परिक्षित सुन, सेतो वस्त्र, र आँखामा लगाउने अञ्जन माग्नुमा ढिलो गर्नु हुँदैन, ताकि हामी देख्न सकौं।—Ibid., Nov. 6, 1856.

“उत्तरपूर्वबाट यस विषयमा एउटा नयाँ स्वर सुनियो, म्यासाचुसेट्सको प्रिन्सटनका स्टेफन एन. ह्यास्कलको। प्रथम-दिनका एडभेन्टिस्टको हैसियतले उनले २० वर्षको उमेरमा प्रचार गर्न आरम्भ गरेका थिए; अब, तीन वर्षपछि, उनी तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा थिए। बाइबलका एक गहिरा विद्यार्थी भएकाले, सातवटा मण्डलीहरूको प्रश्न परिचय गराउने ह्वाइटको संक्षिप्त प्रारम्भिक सम्पादकीय देखिसकेपछि, उनले Review का लागि एक विस्तृत लेख लेख्ने निर्णय गरे:”

“उल्लेख गरिएको विषय विगत केही महिनादेखि मेरो निम्ति अत्यन्त गहिरो चासोको विषय भएको छ। ... केही समयदेखि म यस विश्वासतर्फ अगुवाइ भएकी छु कि लाओदिकेयावासीहरूलाई दिइएको सन्देश हामीसँग सम्बन्धित छ; अर्थात्, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा विश्वास गर्नेहरूलाई; यसका धेरै कारणहरू छन्, जसलाई म

राम्रो ठान्दछु। म तीमध्ये दुईवटा उल्लेख गर्नेछु।—Ibid.”

“उनले यसो गर्छन्, आफ्ना निष्कर्षहरूका लागि दुई स्तम्भ समर्पित गर्दै। समापन गर्दै उनले घोषणा गरे:”

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसम्बन्धी कुनै सिद्धान्तले पनि—कहिल्यै पनि, कहिल्यै पनि—हामीलाई उद्धार गर्नेछैन, यदि हामीसित विवाहको पोशाक छैन भने; त्यो पोशाक सन्तहरूको धार्मिकता हो। हामीले प्रभुको भयमा पवित्रतालाई सिद्ध पार्नुपर्छ।—Ibid.

“जेम्स ह्वाइटले लाओडिसियाको मण्डलीलाई दिइएको सन्देशसम्बन्धी आफ्ना सम्पादकीयहरू निरन्तर प्रकाशित गरिरहँदा, सबैभन्दा एड्भेन्टिस्टहरूले अब रिभ्यूमा पढिरहेका विचारहरू चकित पार्ने खालका थिए; तर विचारपूर्ण, प्रार्थनापूर्ण मननपछि ती लागू हुने देखिए। सम्पादकलाई पठाइएका पत्रहरूले व्यापक रूपमा सहमति प्रकट गरे र पुनर्जागरण चलिरहेको थियो भन्ने सङ्केत दिए। त्यो जागृतिप्रद सन्देश केवल भावावेशको उपज थिएन भन्ने कुरा अप्रिल 1857 मा प्रकाशित Testimony No. 3 को पहिलो लेखद्वारा प्रमाणित भयो, जसको शीर्षक थियो Be Zealous and Repent। यो यसरी आरम्भ हुन्छ, “प्रभुले मलाई दर्शनमा मण्डलीको यसको वर्तमान मनतातो अवस्थामा सम्बन्धित केही कुराहरू देखाउनुभएको छ, ती म तिमीहरूलाई बताउनेछु।”—1T, p. 141. यसमा एलेन ह्वाइटले सांसारिक समृद्धि र सम्पत्तिको माध्यमबाट मण्डलीमाथि शैतानले गर्ने आक्रमणहरूबारे आफूलाई देखाइएको कुरा प्रस्तुत गरिन्।” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 342–344.

मिलराइट आन्दोलन भविष्यद्विणीय रूपमा फिलाडेल्फियाको मण्डलीको रूपमा आरम्भ भयो, र १८५६ मा यो लाओडिसियाको मण्डली बन्यो। सात वर्षपछि त्यो आन्दोलन समाप्त भयो, र सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली लाओडिसियाको मण्डलीको रूपमा सुरु भयो र प्रभुको मुखबाट उकासिएर बाहिर नफालिएसम्म त्यस्तै रहनेछ। एक लाख चौवालीस हजारको आन्दोलन लाओडिसियाको मण्डलीको गोठबाट निस्कियो, जसरी मिलराइट आन्दोलन सार्डिसको मण्डलीको गोठबाट निस्केको थियो। एक लाख चौवालीस हजारको आन्दोलन मिलराइट आन्दोलनसँग यस अर्थमा समानान्तर छ कि पहिलो आन्दोलन फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियामा परिवर्तन भयो र अन्तिम आन्दोलन लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियामा परिवर्तन हुन्छ। मिलराइट इतिहासमा फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियामा संक्रमणको बिन्दु १८५६ को रूपमा स्पष्ट रूपमा चिन्हित गरिएको छ, त्यसैले अन्तिम आन्दोलनमा पनि संक्रमणको बिन्दु चिन्हित हुनैपर्छ, किनकि परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न। संक्रमणको बिन्दु प्रकाश ११ मा सडकहरूमा मारिएका दुई अगमवक्ताहरूद्वारा पहिचान गरिएको छ।

अनि जब उनीहरूले आफ्नो साक्षी पूरा गरिसकेका हुनेछन्, तब अथाह खाल्डीबाट उक्लेर आउने त्यस पशुले तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध गर्नेछ, र तिनीहरूलाई जित्नेछ, र तिनीहरूलाई मार्नेछ। अनि तिनीहरूका मृत शरीरहरू त्यस महान् शहरको सडकमा रहनेछन्, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा चढाइनुभएको थियो। प्रकाश 11:7, 8।

अन्तिम आन्दोलन मर्नेथियो, त्यसपछि उभिन्थियो, र त्यसपछि ध्वजचिह्नको रूपमा पुनर्जीवित गरिन्थियो। यसो गर्दा त्यो रिपब्लिकन सीडसँग समरेखित हुन्थियो। रिपब्लिकन सीडले त्यस पशुको एउटा प्रतिमा बनाउँछ, र जसको प्रतिमा त्यो बनाउँछ, त्यस पशुको विषयमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा सम्बोधन गरिएको छ, र त्यस पशु पाँचौँ शिरको रूपमा पहिचान गरिएको छ जसले घातक घाउ पाएको थियो, र जो आठौँ शिरको रूपमा पुनर्जीवित गरिन्थियो। त्यो सातमध्ये रहेको आठौँको रूपमा पुनर्जीवित गरिन्थियो।

अनि जो पशु थियो, र अहिले छैन, उही आठौँ हो, र सातमध्येबाटै हो, र विनाशमा जान्छ। प्रकाश 17:11।

रिपब्लिकन सिडले त्यस पशुको एउटा प्रतिमा निर्माण गर्नेथियो, र त्यसकारण त्यो मारिनेथियो र त्यसपछि पुनर्जीवित गरिनेथियो। जब त्यो पुनर्जीवित गरिन्थ्यो, तब त्यो अघिल्ला सात शिरहरूमध्येबाट भएको आठौँ शिर हुनेथियो। प्रोटेस्टेन्ट सिड पनि रिपब्लिकन सिडसँगै उही पृथ्वी-पशुमाथि सवार हुन्छ र त्यसैले त्यसमा पनि उही भविष्यसूचक

गतिक्रमहरू अवश्य विद्यमान हुनुपर्छ। मिलराइट आन्दोलनमा फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फ भएको संक्रमणले अन्तिम आन्दोलनमा लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फ हुने संक्रमणको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्दछ।

जब अन्तिम आन्दोलनले १८ जुलाई, २०२० मा घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, तब त्यो लाओडिसिया रूपमा मरेको थियो। जब, प्रकाशको पुस्तक अध्याय ११ मा प्रतिनिर्देश गरिएझैं, त्यो फिलाडेल्फियामा रूपान्तरित भयो, तब त्यसले आठौँ मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्ने थियो, अर्थात् सातमध्ये भएको। सन् २०२० को त्यो मृत्यु रिपब्लिकन सिङ्सँग समानान्तर थियो, किनकि सन् १९८९ मा अन्तको समयदेखि छ जना राष्ट्रपति भइसकेका थिए। छैटौँ राष्ट्रपतिले एक घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, जो २०२४ मा निको पारिनेछ। त्यसपछि त्यो शिर सन् १९८९ को अन्तको समयदेखि संयुक्त राज्य अमेरिकाको आठौँ शिर हुनेछ, र त्यो सातमध्ये भएको हुनेछ। दुवै सिङहरू छैटौँ थिए, जो आठौँ बन्छ। यो सत्य येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशको ठूलो अंश हो, जो अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै खोलिएको छ।

यस कारणले, हाम्रो वर्तमान इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्ने मिलराइट इतिहासबारे स्पष्ट हुनु महत्त्वपूर्ण छ। सिस्टर ह्वाइटले १८५६ मा आन्दोलनमाथि लाओडिसियाको जेम्स ह्वाइटद्वारा गरिएको अनुप्रयोगको पुष्टि गर्नुभयो, त्यसैले यो मानव तर्कबाट व्युत्पन्न गरिएको अनुप्रयोग होइन। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च कानुनी रूपमा रिपब्लिकन सिङ्सँग जोडिनुभन्दा सात वर्षअघि नै, प्रेरणाद्वारा यसलाई लाओडिसियाली मण्डलीको रूपमा चिनाइएको थियो। यसको अर्थ, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको इतिहासमा एक दिन पनि यस्तो कहिल्यै भएको छैन जब त्यो नग्न, दरिद्र, अन्धा, दयनीय र कंगाल बाहेक अरु केही थियो। यही भविष्यवाणीसम्बन्धी यथार्थताले इजकिएल अध्याय आठका क्रमशः तीव्र बन्दै जाने चार घृणित कुराहरूलाई एडभेन्टवादका चार पुस्ताका रूपमा चित्रका लागि सन्दर्भ र औचित्य प्रदान गर्दछ।

जब मिलेराइट इतिहासलाई यशैया सातका पैसट्टी वर्षको संरचनाको दृष्टिकोणबाट हेरिन्छ, तब यो मान्यता गर्नुपर्छ कि “सात समय”को भविष्यवाणी नै मिलेराइट आन्दोलनको सम्पूर्ण इतिहासलाई आच्छादित गर्ने भविष्यसूचक छाता हो। सन् १८५६ मा, लाओदिकीया मण्डलीलाई दिइएको सन्देश मिलेराइट एडभेन्टवादका लागि वर्तमान सत्य बन्यो। लाओदिकीया सम्बन्धी सन्देश प्रस्तुत गर्ने व्यक्ति जेम्स वा एलेन ह्वाइट होइनन्, उहाँ विश्वासी र सत्य साक्षी हुनुहुन्थ्यो।

लाओदिकेयाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू आमेन, विश्वासयोग्य र सत्य साक्षी, परमेश्वरको सृष्टिको आदि, भन्नुहुन्छ; म तेरा कामहरू जान्दछु, कि तँ न त चिसो छस् न तातो; काश, तँ चिसो वा तातो भएथिस्। यसकारण, तँ मनतातो भएकोले, न चिसो न तातो, म तँलाई मेरो मुखबाट उकेलिदिनेछु। किनकि तँ भन्दछस्, म धनी छु, सम्पत्तिले परिपूर्ण छु, र मलाई कुनै कुराको खाँचो छैन; तर तँ जान्दैनस् कि तँ दयनीय, करुणाजनक, दरिद्र, अन्धो, र नाङ्गो छस्। यसकारण म तँलाई सल्लाह दिन्छु कि आगोमा खारिएको सुन मबाट किन, ताकि तँ धनी होस्; र सेता वस्त्र, ताकि तँ पहिरिन सक्, र तेरो नाङ्गोपनको लज्जा प्रकट नहोस्; अनि आँखामा लगाउने मलहमले आफ्ना आँखाहरू अञ्जन गर, ताकि तँ देख्न सक्। जस-जसलाई म प्रेम गर्दछु, तिनीहरूलाई म हप्काउँछु र ताडना दिन्छु; यसकारण उत्साही हो, र पश्चात्ताप गर। हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याइरहेको छु; यदि कसैले मेरो स्वर सुन्छ र ढोका खोल्छ भने, म त्यसकहाँ भित्र पस्नेछु, र त्यससँग भोजन गर्नेछु, र त्यसले मसँग। जसले विजय पाउँछ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसँगै बस्न दिनेछु, जसरी म पनि विजय पाई मेरो पिताको सिंहासनमा उहाँसँग बसेको छु। जसका कान छन्, त्यसले सुनोस् कि आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश ३:१४-२२।

सत्य साक्षीले यो स्पष्ट पार्नुहुन्छ कि यदि कसैले उहाँको स्वर “सुन्छ” भने, उहाँ भित्र पस्नुहुनेछ र “त्यससँग भोजन गर्नुहुनेछ।” यदि लाओडिसियाले ढोका खोल्थ्यो भने, ख्रीष्ट भित्र पस्नुहुनेथियो र तिनीहरूसँग भोजन गर्नुहुनेथियो। यदि ख्रीष्टलाई प्रवेश गर्न दिइन्छ भने, उहाँले एउटा सन्देश ल्याउनुहुन्छ, किनकि भोजन गर्ने प्रतीकले सन्देशको ग्रहणलाई जनाउँछ। यस सन्देशलाई सामान्य रूपमा केवल लाओडिसियाली सन्देश भनेर भन्न सकिन्छ, तर उहाँले प्रदान गर्नुहुने सन्देशले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने विषयमा त्यो अत्यन्त सतही विचार हो। सन् १८५६ मा, हाइरम एड्सनले आठवटा लेखहरूको एक शृङ्खला प्रस्तुत गरे, जसमा त्यस्तो भविष्यसूचक जानकारी समावेश थियो जसले परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई चित्र र घोषणा गर्न अगुवाइ गरेको अति पहिलो “समयको भविष्यवाणी” को समझलाई विस्तार गर्दछ। ती आठवटा लेखहरूमा, एड्सनले यशैया सातका पैसट्टी वर्षलाई सही

रूपमा पहिचान गर्छन्।

मिलरको कार्यको प्रारम्भ सात समयको खोजबाट भएको थियो, र उनको सेवाकार्यको नामबाट चिनिने आन्दोलनको अन्त हुनुभन्दा सात वर्ष पहिले, त्यही भविष्यवाणीको अझ गहिरो प्रकाश मिलराइट एडभेन्टवादलाई प्रस्ताव गरियो। यो त्यही वर्ष प्रस्ताव गरियो जसमा प्रेरणाद्वारा तिनीहरूलाई लाओडिसियालीहरू भनेर चिनाइएको थियो। भविष्यवाणीअनुसार, दुई हजार पाँच सय बीस दिनपछि 1863 मा, मिलरले गरेको भविष्यवाणीसम्बन्धी समयको पहिलो खोज अस्वीकार गरियो। एडभेन्ट आन्दोलनका लागि लाओडिसियाको सन्देश 1856 मा आयो, र प्रभुले आफूले प्रवेश पाउन सक्नुहुन्छ कि भनी हेर्न आठवटा लेखहरूमार्फत आठ पटक ढोकामा ढकढक्याउनुभयो। आन्दोलनको अन्त्यमा, साँचो साक्षीले आफ्ना जनहरूसँग मिलेर भोजन गर्न चाहनुभयो, अर्थात् आन्दोलनको प्रारम्भदेखि नै रहेको समयसम्बन्धी पहिलो सन्देशमै सहभागी हुन। उहाँका जनहरूले खान इन्कार गरे, र सात वर्ष, अथवा दुई हजार पाँच सय बीस भविष्यवाणीमूलक दिनपछि, उहाँका जनहरूले दाऊदको साँचोद्वारा खोलिएको त्यो ढोका बन्द गरे, जुन विलियम मिलरको हातमा राखिएको थियो। तिनीहरू एक पुरानो सामरी अगमवक्ताकहाँ फर्के, जसले तिनीहरूलाई झूट खुवायो, र गधा तथा सिंहको बीचमा मर्नुपर्ने तिनीहरूको भाग्यलाई मुद्रांकित गरिदियो।

१८५६ मा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग दर्शनको उपत्यकाको संकटमा थियो, किनकि जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्। १८५६ मा, रिपब्लिकन सिङ्ग पनि संकटमा थियो।

१८५६ ले ब्लिडिङ क्यान्सस भनेर चिनिने कान्सस-मिसौरी सीमायुद्धको हिंसात्मक द्वन्द्वको निरन्तरतालाई चिह्नित गर्‍यो। यो संघर्ष कान्सस सङ्घमा स्वतन्त्र राज्यका रूपमा प्रवेश गर्ने कि दास राज्यका रूपमा भन्ने विषयमा थियो। यस द्वन्द्वमा दासप्रथा-समर्थक र दासप्रथा-विरोधी बसोबासीहरूबीच हिंसात्मक झडपहरू समावेश थिए।

२२ मे, १८५६ मा, संयुक्त राज्य अमेरिकाको सिनेट कक्षमा पनि एउटा हिंसात्मक घटना भयो, जब दक्षिण क्यारोलिनाका दासप्रथाका समर्थक कांग्रेस सदस्य प्रेस्टन ब्रक्सले म्यासाचुसेट्सका सिनेटर चार्ल्स सम्नरमाथि आफ्नो छडीले निर्ममतापूर्वक आक्रमण गरे। सम्नरले “द क्राइम अगेन्स्ट क्यान्सस” शीर्षकको दासप्रथा-विरोधी भाषण दिएका थिए, जसले ब्रक्सलाई गहिरो रूपमा आहत तुल्याएको थियो। उक्त छडी प्रहारको घटनाले दासप्रथाको प्रश्नलाई लिएर उत्तर र दक्षिणबीच बढ्दो तनावलाई उजागर गर्‍यो।

१८५४ मा पारित भएको कान्सास-नेब्रास्का ऐनले उत्पन्न गरेको राजनीतिक उथलपुथल र नयाँ प्रदेशहरूमा दासप्रथाको विस्तारप्रतिको बढ्दो विरोधको प्रत्युत्तरस्वरूप १८५६ मा रिपब्लिकन पार्टीको स्थापना भयो। पार्टीको पहिलो राष्ट्रिय अधिवेशन फिलाडेल्फियामा सम्पन्न भयो, र १८५६ को निर्वाचनमा जोन सी. फ्रेमोन्टलाई तिनीहरूको पहिलो राष्ट्रपतीय उम्मेदवारका रूपमा चयन गरियो।

क्यान्सस-नेब्रास्का ऐनले क्यान्सस र नेब्रास्का प्रदेशहरूलाई संगठित गर्‍यो र ती प्रदेशका बसोबासीहरूलाई आफ्ना सीमाभित्र दासप्रथालाई अनुमति दिने कि नदिने भन्ने निर्णय गर्ने अधिकार दियो। “लोकसार्वभौमिकता” भनेर चिनिने यस अवधारणाले प्रभावकारी रूपमा सन् १८२० को मिसौरी सम्झौतालाई खारेज गर्‍यो, जसले लुइजियाना प्रदेशमा 36°30' समानान्तर रेखाको उत्तरतर्फ दासप्रथालाई निषेध गरेको थियो। यस ऐनले प्रदेशहरूमा दासप्रथाको प्रश्नमा गहिरो प्रभाव पार्‍यो। यसले क्षेत्रीय तनावलाई पुनः प्रज्वलित गर्‍यो, किनकि यसले क्यान्ससजस्ता पहिले स्वतन्त्र भूमि मानिएका क्षेत्रहरूमा पनि दासप्रथा विस्तार हुन सक्ने सम्भावना खोलेदियो। क्यान्सस-नेब्रास्का ऐन पारित भएपछि दासप्रथा समर्थक र दासप्रथा विरोधी बसोबासीहरू क्यान्सस प्रदेशतर्फ हतारिँदै पुगे, र प्रत्येकले लोकसार्वभौमिकताको मतदानको परिणामलाई प्रभावित पार्ने आशा राखेका थिए। प्रदेशमाथिको नियन्त्रणका लागि भएको यस प्रतिस्पर्धाले हिंसात्मक झडपहरू निम्त्यायो र सन् १८५६ मा “ब्लिडिङ क्यान्सस” भनेर परिचित अराजकताको एक अवधिलाई जन्म दियो।

१८५६ को राष्ट्रपतीय निर्वाचन एउटा महत्त्वपूर्ण राजनीतिक घटना थियो। यसमा डेमोक्रेयाट जेम्स बुकानन, रिपब्लिकन जोन सी. फ्रेमन्ट, र अमेरिकन पार्टीका पूर्व राष्ट्रपति मिलर्ड फिलमोरबीच त्रिकोणात्मक प्रतिस्पर्धा भएको थियो। जेम्स

बुकाननले निर्वाचन जिते र संयुक्त राज्य अमेरिकाका १५औँ राष्ट्रपति बने।

जेम्स बुकेननको राष्ट्रपतित्व मुख्यतया उत्तर र दक्षिणबीच बढ्दै गइरहेको तनाव र विभाजनलाई प्रभावकारी रूपमा सम्बोधन गर्न असफल भएको कारणले परिचित छ, जसको अन्ततः परिणामस्वरूप उनले पद छोडेको केही समयपछि अमेरिकी गृहयुद्धको प्रकोप भयो। नेतृत्व र सङ्घटन-व्यवस्थापनमा भएका यी गम्भीर असफलताहरूका कारण उनको राष्ट्रपतित्वलाई प्रायः अमेरिकी इतिहासका सबैभन्दा असफल राष्ट्रपतित्वहरूमध्ये एकका रूपमा हेरिन्छ।

१८५७ मा भएको कुख्यात ड्रेड स्कट निर्णयले दासहरू, चाहे दासत्वमा रहेका हुन् वा स्वतन्त्र, नागरिक होइनन् र संघीय अदालतहरूमा मुद्दा दायर गर्न सक्दैनन् भनी घोषणा गर्‍यो। यसले संयुक्त राज्य अमेरिकाका भूभागहरूमा दासप्रथालाई कांग्रेसले रोक्न सक्दैन भनी पनि घोषणा गर्‍यो। डेमोक्र्याट बुकाननले दासप्रथा-समर्थक ड्रेड स्कट निर्णयलाई सार्वजनिक रूपमा समर्थन गरे।

दासत्व-समर्थक डेमोक्रेट बुकाननको रुखले केवल तनावलाई चर्काएर गृहयुद्धतर्फ उन्मुख हुन अनुमति दिएको मात्र होइन, देशको अर्थतन्त्र व्यवस्थापन गर्नमा उनको अक्षमताले १८५७ को आर्थिक संकट पनि निम्त्यायो, जुन महामन्दीअघिको अमेरिकी इतिहासका सबैभन्दा भीषण आर्थिक मन्दीहरूमध्ये एक थियो। १८५७ को उक्त आर्थिक संकटले धेरै वर्षसम्म कायम रहने गम्भीर आर्थिक मन्दी उत्पन्न गर्‍यो। व्यवसाय र बैंकहरू बन्द भए, बेरोजगारी बढ्यो, र शेयर बजार घट्यो।

बुकेननको राष्ट्रपति कार्यकालको दौरान दक्षिणी राज्यहरूले संघबाट पृथक् हुने आफ्नो प्रक्रिया आरम्भ गरे, र १८६० मा रिपब्लिकन अब्राहम लिंकनको निर्वाचनको प्रतिक्रियास्वरूप तिनीहरू अलग भए। पृथक्करण संकटप्रति बुकेननले निष्क्रिय दृष्टिकोण अपनाए, र उनले संघीय सरकारसँग पृथक्करणलाई बलपूर्वक रोक्ने अधिकार छैन भनी तर्क गरे। निर्णायक कार्यको यस अभावले पृथक्करण आन्दोलनलाई गति लिन दियो। सशक्त नेतृत्वको उनको अभाव र पृथक्करण संकटको समाधानका लागि निर्णायक कदम चाल्न अनिच्छुक रहनुले दक्षिणमा सैन्य प्रतिरोधको सामना नगरी संघबाट बाहिरिन सकिन्छ भन्ने धारणा सुदृढ गर्न योगदान पुऱ्यायो।

सन् १८६० मा पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपति अब्राहम लिंकन निर्वाचित भए। जनवरी १, १८६३ मा, राष्ट्रपति लिंकनले अन्तिम मुक्ति घोषणा-पत्र (Emancipation Proclamation) मा हस्ताक्षर गरी त्यसलाई जारी गरे, जसले महासङ्घीय नियन्त्रणमा रहेको भूभागका सबै दास बनाइएका मानिसहरूलाई मुक्त गरिनुपर्ने घोषणा गर्‍यो। यस कार्यकारी आदेशले गृहयुद्धमा गम्भीर प्रभाव पार्‍यो, किनकि यसले उक्त संघर्षलाई केवल संघको संरक्षण गर्ने प्रयत्न मात्र नभई दासत्वको अन्त्य गर्ने सङ्घर्ष पनि बनायो। मुक्ति घोषणा-पत्रले तत्कालै सबै दास बनाइएका व्यक्तिहरूलाई मुक्त गराएन। यो विशेषतः महासङ्घीय नियन्त्रणमा रहेको भूभागमा लागू हुन्थ्यो, जहाँ संघको अधिकार सीमित थियो। संघीय सेनाहरू अघि बढ्दै जाँदा र महासङ्घीय भूभागमाथि नियन्त्रण प्राप्त गर्दै जाँदा, उक्त घोषणा-पत्र कार्यान्वयन गरियो, र ती क्षेत्रमा रहेका दास बनाइएका मानिसहरूलाई मुक्त गरियो। मुक्ति घोषणा-पत्र संयुक्त राज्य अमेरिकामा दासत्वको अन्ततः उन्मूलनतर्फको एक निर्णायक कदम थियो र यसले अमेरिकी संविधानको तेह्रौँ संशोधन पारित हुने मार्ग प्रशस्त गर्‍यो, जुन December ६, १८६५ मा पारित र अनुमोदित गरिएको थियो।

१८५० को दशकदेखि अगाडिको रिपब्लिकन सीड दासत्वको प्रश्नसम्बन्धी सङ्घटनमा थियो। देशका दुई मुख्य विभाजनहरू राजनीतिक चिन्तनका दुई मुख्य वर्गहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए। १८५६ मा विभाजनको एक प्रक्रिया सुरु भयो, जब दासत्व-विरोधी र दासत्व-समर्थक समूहहरू दासत्वसम्बन्धी आफ्ना दृष्टिकोणहरू कायम राख्ने प्रयासमा क्यान्सस क्षेत्रभित्र प्रवेश गरे, ठीक त्यसै समयमा जब फिलाडेल्फिया लाओडिसियाबाट अलग भइरहेको थियो। डेमोक्र्याटहरू दासत्व-समर्थक थिए र रिपब्लिकनहरू दासत्व-विरोधी थिए।

१८५६ मा, रक्तरञ्जित कान्ससले आसन्न युद्धको एक सूक्ष्म प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। त्यही वर्ष दासत्व-समर्थक एक डेमोक्र्याट रिपब्लिकन सिङ्गको प्रमुखको रूपमा निर्वाचित भयो, र उसको अप्रभावकारी नेतृत्व यी हालका अन्तिम दिनहरूसम्म एक अप्रभावकारी राष्ट्रपतित्वको प्रतीक बन्यो। उसले पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपतिभन्दा अघि पद धारण

गन्यो, जो बुकाननको राष्ट्रपतित्वले छाडेको अव्यवस्था सफा गर्न बाध्य भएको थियो।

१८६३ सम्म आइपुग्दा, गणतान्त्रिक सीडले प्रकाश १३ को पृथ्वी-जस्तो पशुको इतिहासमा सबैभन्दा महत्वपूर्ण कार्यकारी आदेश जारी गन्यो। उक्त कार्यकारी आदेश दासत्वसम्बन्धी थियो। उक्त उद्घोषणाको एक अनुच्छेद यसो भन्छ: “हाम्रा प्रभुको वर्ष एक हजार आठ सय त्रिसट्टीको जनवरी महिनाको पहिलो दिनमा, कुनै पनि राज्य वा राज्यको तोकिएको कुनै भागभित्र दासको रूपमा राखिएका सबै व्यक्तिहरू—जसका जनताहरू त्यसबेला संयुक्त राज्यहरूका विरुद्ध विद्रोहमा रहेका हुनेछन्—त्यसै क्षणदेखि, त्यसपछि सधैंका लागि स्वतन्त्र हुनेछन्; र संयुक्त राज्यहरूको कार्यकारी सरकार, त्यसअन्तर्गतका सैन्य तथा नौसैनिक अधिकारसहित, त्यस्ता व्यक्तिहरूको स्वतन्त्रतालाई मान्यता दिनेछ र त्यसलाई कायम राख्नेछ, र तिनीहरूले आफ्नो वास्तविक स्वतन्त्रताका लागि गर्न सक्ने कुनै पनि प्रयत्नमा त्यस्ता व्यक्तिहरूलाई, वा तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि, दबाउन कुनै कार्य वा कार्यहरू गर्नेछैन।” यद्यपि त्यस बिन्दुमा दासत्वको समस्याको समाधान ऐतिहासिक रूपमा अपूर्ण थियो, तथापि लिंकनले “कुनै पनि राज्यभित्र दासको रूपमा राखिएका सबै व्यक्तिहरू ... त्यसै क्षणदेखि, त्यसपछि सधैंका लागि स्वतन्त्र हुनेछन्” भनी लेख्दा संविधानको सारलाई स्वीकार गरिएको देखिन्छ।

लिङ्कन संविधानमा व्यक्त गरिएको त्यस आधारभूत सिद्धान्ततर्फ फर्किरहेका थिए, जसले “सबै मानिसहरू समान रूपमा सिर्जना गरिएका छन्” भनी चिन्हित गर्दछ। लिङ्कन त्यही समयमा आधारभूत सत्यहरूतर्फ फर्किरहेका थिए, जब प्रोटेस्टेन्ट सिडले आफ्नो आधारभूत भविष्यवाणी—अर्थात् दासत्वको भविष्यवाणी—अस्वीकार गरिरहेको थियो। यसकारण, ठीक त्यही समयमा जब रिपब्लिकन सिडले दासत्वसम्बन्धी आफ्नो इतिहासकै सबैभन्दा महत्वपूर्ण “कार्यकारी आदेश” जारी गरिरहेको थियो, प्रोटेस्टेन्ट सिडले पनि दासत्वको भविष्यवाणीसम्बन्धी आफ्नो भविष्यसूचक इतिहासकै सबैभन्दा महत्वपूर्ण कार्यकारी आदेश जारी गन्यो, जुन मोशाको शपथ र श्रापद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। रिपब्लिकन सिडले आधारहरूतर्फ फर्किने छनोट गन्यो; प्रोटेस्टेन्ट सिडले आफ्नै आधारलाई अस्वीकार गर्ने र जसतर्फ कहिल्यै नफर्कनु भनेर उसलाई निर्देशन दिइएको थियो, तिनैतर्फ फर्किने छनोट गन्यो।

१८६३ मा, रिपब्लिकन सिङ्ग दुई शिविरमा विभाजित भएको थियो, जसरी प्राचीन इस्राएलको राज्य यारोबाम र रहूबामको समयमा विभाजित भएको थियो। १८६३ मा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग कानुनी रूपमा रिपब्लिकन सिङ्गसँग जोडियो, जसको प्रतिनिधित्व यारोबामका बेतेल र दानमा भएका दुई वेदीहरूले गर्दछ। यी दुई सिङ्ग इतिहासभरि एकअर्कासँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छन्, र १८६३ को इतिहासले विशेष गरी अन्तिम दिनहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

केही भविष्यसूचक अपवादहरू सहित मिलरवादी इतिहास एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पुनः दोहोरिन्छ। ती अपवादहरूमध्ये एक यो हो कि मिलरवादी इतिहासमा लक्षित श्रोतावर्ग पहिले आन्दोलनबाहिरकाहरू थिए, र त्यसपछि स्वयं आन्दोलन नै थियो। एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा प्रकाश १८ का दुई स्वरहरूले दुई लक्षित श्रोतावर्गहरूको पहिचान गराउँछन्, तर ती लक्ष्यहरू मिलरवादी इतिहासको उल्टो क्रममा छन्। पहिलो लक्ष्य परमेश्वरका मानिसहरू हुन्, र दोस्रो स्वर परमेश्वरको अर्को बगाल हो, जो अझै बाबेलमा छन्।

अर्को एक भविष्यसूचक सावधानी यो हो कि दुवै इतिहासहरू एक मण्डलीबाट अर्को मण्डलीतर्फ सर्दै गए तापनि, मिलेराइटहरू फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फ सरे, र तेस्रो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलन लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फ सर्दछ। यसले देखाउँछ कि मिलेराइटहरू छैटौँ मण्डलीबाट सातौँ मण्डलीतर्फ गए, र एक लाख चवालीस हजार सातौँ मण्डलीबाट आठौँ मण्डलीतर्फ जान्छन्, जुन सातकै हो।

रिपब्लिकन सिङ्गले दासत्व-समर्थक राष्ट्रबाट दासत्व-विरोधी राष्ट्रतर्फ आफ्नो गमन १८६३ वरिपरिको इतिहासमा आरम्भ गन्यो। त्यस इतिहासको सङ्कटले यस्ता दुई राजनीतिक दलहरू स्थापित गन्यो, जो यी “अन्तिम दिनहरू” मा उही विरोधीहरू हुन्। जसरी त्यस इतिहासका पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपति युद्ध समाप्त भएको केही दिनमै हत्या गरिएका थिए, त्यसरी नै अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपति प्रतीकात्मक रूपमा हत्या गरिए र संसार आनन्दित भइरहँदा

मृतसरह सडकमा छोडिए। उनी हत्या गरिए—गृहयुद्ध समाप्त भएको केही दिनपछि मात्र होइन, तर अन्तिम गृहयुद्ध आरम्भ हुनुअघि नै।

पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपतिभन्दा अधिको राष्ट्रपति अमेरिकी इतिहासकै सबैभन्दा अप्रभावकारी राष्ट्रपति थियो, र अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिभन्दा अधिको राष्ट्रपति पनि त्यही प्रकारको हुनेछ। पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपतिभन्दा अधिका डेमोक्रेटिक राष्ट्रपतिका अप्रभावकारिताले गृहयुद्धमा विकसित भएको सङ्कटलाई निम्त्यायो, र उही अप्रभावकारिता अहिले पनि प्रकट हुँदैछ। अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिभन्दा अधिको डेमोक्रेटिक राष्ट्रपतिले अर्थतन्त्रलाई यस्तो प्रकारले सञ्चालन गर्‍यो कि त्यसले त्यस समयसम्मको अमेरिकी इतिहासकै सबैभन्दा ठूलो आर्थिक पतन उत्पन्न गरायो। ती दुई सीड आइतबारको व्यवस्थासम्म समानान्तर रूपमा दौडन्छन्। 1863 मा दुवै सीडका पहिलो पुस्ताको आरम्भ भयो, र दुवै सीडका चौथो तथा अन्तिम पुस्ता पूर्वतर्फ फर्केर सूर्यलाई दण्डवत् गर्दै हुनेछन्।

एलियाहको सन्देश सधैं परमेश्वरका न्यायहरूसँगै आउँछ, जसले चेतावनीको सन्देशलाई पुष्टि गर्छन्। संसारको समाज अहिले जलप्रलयअधिका मानिसहरूझैँ जीवन बिताइरहेको छ। तिनीहरू खान्छन्, पिउँछन्, र उठ्न सक्ने कुनै पनि समस्याको समाधान विश्वव्यापी प्रविधि-महाविशाल शक्तिहरूले गर्नेछन् भन्ने आशा राख्छन्। परमेश्वरको वचनले देखाइरहेको छ कि संसार अहिले एक भयावह संकटको संघारमा उभिएको छ।

“‘रातको विषयमा के?’ के म यी सन्देशहरूको अभिप्राय बुझ्छु? के म महान् उपचारात्मक व्यवस्थाको समापन कार्यमा तिनले ओगटेको स्थान बुझ्छु? के म ‘भविष्यवाणीको निश्चय वचन’सँग यति परिचित छु कि मेरो वरिपरि घटिरहेका घटनाहरूमा म आउनुहुने राजाको आगमन ढोकैमा आइपुगेको छ भन्ने स्पष्ट प्रमाण देख्न सक्छु? के परमेश्वरले दिनुभएको ज्योतिको दृष्टिमा ममाथि रहेको जिम्मेवारीको बोध गर्छु? के म उहाँको भण्डारीको रूपमा मलाई सुम्पिएका प्रत्येक प्रतिभालाई नाश हुनेहरूलाई उद्धार गर्न सुव्यवस्थित प्रयत्नमा प्रयोग गरिरहेको छु? वा के म मनतातो र उदासीन छु, केही मात्रामा दुष्ट संसारसँग मिसिएको, परमेश्वरले दिनुभएको साधन र सामर्थ्यलाई प्रायः आत्मतुष्टिमा प्रयोग गर्दै, उहाँको कार्यको उन्नतिभन्दा आफ्नै सहजता र आरामको बढी चिन्ता गर्दैछु? के म आफ्नो चालचलनद्वारा ‘संसारमा बलवत्तर हुँदै गएको यस विश्वासलाई सुदृढ पारिरहेको छु कि सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्टहरूले तुरहीलाई अनिश्चित स्वरमा फुकिरहेका छन्, र संसारिक मानिसहरूको मार्गमा हिँडिरहेका छन्?’”

“हामी संसारलाई तिनीहरूको अधर्मको निम्ति दण्ड दिन आउँदै गर्नुभएका परमेश्वरका पाइलाका आवाजहरू सुन्दैछौं। समयको अन्त्य हाम्रो अत्यन्त नजिक आइपुगेको छ। संसारका बासिन्दाहरू जलाइने गरी बन्दलहरूमा बाँधिदैछन्। के तिमीहरू जुँगासित बाँधिनेछौ? के तिमीहरूलाई थाहा छ कि प्रत्येक वर्ष हजारौँ र हजारौँ अनि दस हजारको दस हजार आत्माहरू नाश भइरहेका छन्, आफ्नै पापहरूमा मरिरहेका छन्? परमेश्वरका विपत्तिहरू र न्यायहरू पहिले नै आफ्नो काम गरिरहेका छन्, र आत्माहरू विनाशतर्फ गइरहेका छन्, किनकि सत्यको ज्योति तिनीहरूको मार्गमा चम्काइएको छैन।” General Conference Daily Bulletin, April 1, 1897.

मेरो प्राणले रातिमा तपाईंलाई चाहेको छ; हो, मभित्रको मेरो आत्मा मितिनेतपूर्वक तपाईंलाई बिहानै खोज्नेछ; किनकि जब तपाईंका न्यायहरू पृथ्वीमा प्रकट हुन्छन्, तब संसारका बासिन्दाहरूले धार्मिकता सिक्नेछन्। यशैया 26:9।